

บันทึกการประชุม
คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๓๙
วันศุกร์ ที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

กรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมีชัย ฤชุพันธุ์	ประธานกรรมการ
๒. นายสุพจน์ ไข่มุกด์	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอภิชาติ สุขัคคานนท์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นายรชิต สิงหเสนี	โฆษกกรรมการ
๕. นางกิริณา สุมาวงศ์	กรรมการ
๖. นางจรี วิจิตรวาทการ	กรรมการ
๗. นายชาติชาย ณ เชียงใหม่	กรรมการ
๘. นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย	กรรมการ
๙. นายเอียรชัย ณ นคร	กรรมการ
๑๐. นายประพันธ์ นัยโกวิท	กรรมการ
๑๑. นายภัทร คำพิทักษ์	กรรมการ
๑๒. นายภูมรัตน์ ทักษาดิพงษ์	กรรมการ
๑๓. พลตรี วีระ โรจนนาค	กรรมการ
๑๔. นายอมร วาณิชวิวัฒน์	กรรมการ
๑๕. พลเอก อัฐฐพร เจริญพานิช	กรรมการ

กรรมการผู้ไม่มาประชุม คือ

๑. นายอุดม รัฐอมฤต	(ลาการประชุม)
๒. นายศุภชัย ยาวะประภาษ	(ลาการประชุม)
๓. นายอัชพร จารุจินดา	(ลาการประชุม)
๔. นายปกรณ์ นิลประพันธ์	(ลาการประชุม)
๕. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง	(ลาการประชุม)

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

**ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

๑. นายนาถะ ดวงวิชัย
๒. นางสาววิลาวรรณ ไร่รื่น

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานประธานรัฐสภา
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง
สำนักกรรมการธิการ ๓

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นายเจษฎ์ โทณะวณิก

ผู้ชำนาญการประจำตัวกรรมการ

๑. นางสุภัทรา เชื้อรอด
๒. นางสาวฐิติพร วิชัยธนพัฒน์
๓. นายณัฏฐ์ มโนกุลอนันต์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นางสาวอัสจนา พึ่งเย็น
๒. นางสาวอนัญ ยศสุนทร
๓. นางสาวเกวลี มโนภินิเวศ
๔. นายภาคภูมิ รุจิขจรเดช

ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง
นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

คณะกรรมการมีมติเลื่อนรับรองบันทึกการประชุม

(บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๒๐๑ วันจันทร์ ที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงครั้งที่ ๓๓๘ วันพฤหัสบดี ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ อยู่ระหว่างการตรวจทานของคณะอนุกรรมการพิจารณาตรวจบันทึกการประชุมและรายงานการประชุม)

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

พิจารณาแนวทางการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ที่คณะอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินได้ปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ต่อจากการประชุมครั้งที่แล้ว โดยเริ่มพิจารณาตั้งแต่ร่างมาตรา ๖๙/๒ เป็นต้นไป สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

มาตรา ๖๙/๒

“มาตรา ๖๙/๒ ในกรณีที่ว่า การตรวจสอบหน่วยรับตรวจแล้วมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า มีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย หรือตรวจสอบพบว่ามีเจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่าการดำเนินการดังกล่าวจะมีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย ให้ถือว่าเป็นกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และให้ผู้ว่าการแจ้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

ในการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ”

ประเด็นการพิจารณา

นางสาวอัลจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ร่างมาตรา ๖๙/๒ เป็นร่างที่คณะอนุกรรมการร่างขึ้นมาใหม่ โดยเป็นการบัญญัติให้มีความครอบคลุมถึงกรณีที่หน่วยรับตรวจกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญ

ประธานกรรมการสอบถามว่า ความที่บัญญัติในร่างมาตรา ๖๙/๒ วรรคหนึ่ง ความว่า “ให้ถือว่าเป็นกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่” เป็นการนำถ้อยคำมาจากที่ใด

นางสาวอัลจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า การบัญญัติถ้อยคำดังกล่าวไว้ในร่างมาตรา ๖๙/๒ เป็นการบัญญัติโดยนำความมาจากมาตรา ๒๓๔ (๒) ของรัฐธรรมนูญ

ที่ประชุมแสดงความเห็น ดังนี้

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า การบัญญัติถึงการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนร่างมาตรา ๖๙/๒ วรรคหนึ่ง โดยให้ถือว่าเป็นกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่นั้น เป็นการบัญญัติถ้อยคำที่เกินไปจากหลักการของมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญ เนื่องจากหน่วยรับตรวจที่กระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจในการชี้มูลความผิดได้อยู่แล้วตามมาตรา ๒๓๔ (๑) ของรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ร่างมาตรา ๖๙/๒ จึงไม่ควรบัญญัติในลักษณะที่เป็นข้อสันนิษฐานเด็ดขาดที่ว่าเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่

นางสาวอัลจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ในการตรวจสอบของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะดำเนินการตรวจสอบโดยเริ่มต้นจากหน่วยรับตรวจเป็นหลักกว่ามีการใช้จ่ายเงินไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบหรือไม่ ดังนั้น ในกรณีของร่างมาตรา ๖๙/๒ นี้ เป็นกรณีที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินพบว่า หน่วยรับตรวจคณะรัฐมนตรี

มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย ก็จะส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในกรณีของร่างมาตรา ๖๙/๒ เป็นกรณีที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตรวจพบหรือสงสัยว่าหน่วยรับตรวจหรือคณะรัฐมนตรีมีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายก็มีอำนาจเพียงแค่ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยไม่มีอำนาจในการวินิจฉัยว่าหน่วยรับตรวจหรือคณะรัฐมนตรีมีความผิดหรือไม่ จึงเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๖๙/๒ วรรคหนึ่งเป็นดังนี้ “ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจตรวจสอบหน่วยรับตรวจแล้วมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย หรือตรวจสอบพบว่าคณะรัฐมนตรีเป็นผู้กระทำการหรืออนุมัติให้กระทำการหรือรู้ว่าการกระทำดังกล่าวแล้วแต่มิได้สั่งยับยั้ง หรือพบว่ามิเจ้านำที่ของหน่วยรับตรวจจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่าการดำเนินการดังกล่าว**จะมีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย ให้ที่กล่าวเป็นกรณีนี้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นการกระทำที่ผิดวินัยหรือผิดหน้าที่ หรือการกระทำที่ผิดวินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และให้ผู้ว่าการแจ้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป**”

- มีกรรมการสอบถามว่า ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๖๙/๒ วรรคสอง ความว่า “เป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวน” เป็นการบัญญัติที่สอดคล้องกับถ้อยคำที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓๔ (๒) ของรัฐธรรมนูญแล้วหรือไม่ เนื่องจากการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะใช้ระบบไต่สวน

นางสาวอลงกา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า เมื่อพิจารณามาตรา ๒๔๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติว่า “ในการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือหน่วยงานอื่นตามที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือของหน่วยงานอื่นนั้น แล้วแต่กรณี” ซึ่งเห็นได้ว่า เหตุที่ร่างมาตรา ๖๙/๒ วรรคสอง บัญญัติความว่า “เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวน” ก็เพื่อให้สอดคล้องกับถ้อยคำที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ประธานกรรมการกล่าวว่า เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการตีความถ้อยคำระหว่างความว่า “สำนวนการไต่สวน” และความว่า “สำนวนการสอบสวน” ซึ่งถือว่าถ้อยคำทั้งสองคำดังกล่าวเป็นถ้อยคำที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งสิ้น ดังนั้น จึงเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างมาตรา ๖๙/๒ วรรคสอง เป็นดังนี้ “ในการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ารายงานและเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการ**ตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นส่งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนหรือสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**”

นางสาวอลงกา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า เมื่อพิจารณาร่างมาตรา ๗ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก็ได้บัญญัติหน้าที่และอำนาจของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการใช้จ่ายเงินแผ่นดินมีพฤติการณ์อันการเป็นทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งไปยัง

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เช่นกัน ดังนั้น ความในร่างมาตรา ๖๙/๒ เป็นการบัญญัติที่ซ้ำซ้อนกับร่างมาตรา ๗ หรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในกรณีของร่างมาตรา ๗ นั้น เป็นการบัญญัติในลักษณะเป็นบททั่วไป แต่ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๖๙/๒ นั้น จะเป็นกรณีที่มีความมุ่งประสงค์ต่อผู้กระทำความผิดมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญ เป็นสำคัญ

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๖๙/๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒ ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจสอบหน่วยรับตรวจแล้วมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า มีการกระทำความผิดประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการบริหาร มีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย หรือตรวจสอบพบว่า คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กระทำการหรืออนุมัติให้กระทำการหรือรู้ว่ามีกระทำความผิดดังกล่าวแล้วแต่มิได้สั่งยับยั้ง หรือพบว่า มีเจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่ามีกระทำความผิดดังกล่าว จะมีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการบริหาร มีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในคราวใช้ขยับงบประมาณรายจ่าย ให้ที่ถือว่า เป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควรสั่งว่า เป็นที่ควรระงับการดำเนินงานหรือสั่งให้หยุดการดำเนินงาน หรือสั่งให้ผู้ว่าการแจ้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

ในการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ารายงานและเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการ ตรวจสอบหรือจัดทำขึ้น ส่งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนหรือสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ”

มาตรา ๗๐

“มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจพบว่า หน่วยรับตรวจที่มีหน้าที่และอำนาจบริหารจัดการ ดูแลรักษา และติดตามทรัพย์สินของแผ่นดิน ละเว้นหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ให้ผู้ว่าการมีหนังสือแจ้งไปยังหน่วยรับตรวจพร้อมทั้งข้อเสนอแนะไปยังหน่วยรับตรวจเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องและให้หน่วยรับตรวจชี้แจงเหตุผล หรือแจ้งผลการดำเนินการภายในระยะเวลาที่ผู้ว่าการกำหนด

ในกรณีที่หน่วยรับตรวจไม่ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้ว่าการแจ้งรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือรัฐมนตรีซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่กำกับหรือควบคุมกิจการของหน่วยรับตรวจ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย เพื่อพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้ “ในกรณีที่ ผู้ว่าราชการผลการตรวจพบ สอบปรากฏว่า หน่วยรับตรวจที่มีหน้าที่และอำนาจบริหารจัดการ ดูแลรักษา และติดตามทรัพย์สินของแผ่นดิน ละเว้นหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ให้ผู้ว่าการมีหนังสือแจ้งไปยังหน่วยรับตรวจพร้อมทั้งข้อเสนอแนะไปยังหน่วยรับตรวจเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องและให้หน่วยรับตรวจชี้แจงเหตุผล หรือแจ้งผลการดำเนินการภายในระยะเวลาที่ผู้ว่าการกำหนด”

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดผลการตรวจพบสอบปรากฏว่า หน่วยรับตรวจที่มีหน้าที่และอำนาจบริหารจัดการ ดูแลรักษา และติดตามทรัพย์สินของแผ่นดิน ละเว้นหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ให้ผู้ว่าการมีหนังสือแจ้งไปยังหน่วยรับตรวจพร้อมทั้งข้อเสนอแนะไปยังหน่วยรับตรวจเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องและให้หน่วยรับตรวจชี้แจงเหตุผล หรือแจ้งผลการดำเนินการภายในระยะเวลาที่ผู้ว่าการกำหนด

ในกรณีที่หน่วยรับตรวจไม่ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้ว่าการแจ้งรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือรัฐมนตรีซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่กำกับหรือควบคุมกิจการของหน่วยรับตรวจ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย เพื่อพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป”

มาตรา ๗๑

“มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยรับตรวจ ให้ผู้ว่าการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด เกิดผลสัมฤทธิ์ และประสิทธิภาพหรือไม่ และให้จัดทำข้อเสนอแนะให้แก่หน่วยรับตรวจในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยรับตรวจ ทั้งนี้ ผู้ว่าการไม่มีอำนาจในการพิจารณาความเหมาะสมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินในเรื่องดังกล่าว”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการเสนอให้นำความในร่างมาตรา ๗๒ มาบัญญัติเพิ่มความเป็นวรรคสอง ของร่างมาตรา ๗๑ ความที่เสนอแก้ไขเพิ่มเติม เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยรับตรวจ ให้ผู้ว่าการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด เกิดผลสัมฤทธิ์ และประสิทธิภาพหรือไม่ และให้จัดทำข้อเสนอแนะให้แก่หน่วยรับตรวจในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยรับตรวจ ทั้งนี้ ผู้ว่าการไม่มีอำนาจในการพิจารณาความเหมาะสมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินในเรื่องดังกล่าว

ในการตรวจตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงประเพณี วัฒนธรรม สังคม และความนิยมของท้องถิ่น รวมถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในด้านต่างๆ โดยให้รับฟังเหตุผลและความจำเป็นของหน่วยรับตรวจประกอบด้วย”

ที่ประชุมแสดงความเห็น ดังนี้

- มีกรรมการสอบถามว่า ควรบัญญัติถึงความคุ้มค่าในการใช้จ่ายเงินไว้ในร่างมาตรา ๗๑ ด้วยหรือไม่ เนื่องจากในการรับฟังความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินนั้น ในการดำเนินการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินแผ่นดินจะนำหลักการเรื่องความคุ้มค่ามาเป็นหลักในการตรวจสอบด้วย

ประธานกรรมการกล่าวว่า เนื่องจากได้มีการบัญญัติถึงประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ในการใช้จ่ายเงินแผ่นดินไว้ในร่างมาตรา ๗๑ แล้ว ดังนั้น จึงไม่ต้องบัญญัติถึงความคุ้มค่าในการใช้จ่ายเงินแผ่นดินไว้อีก ประกอบกับการตรวจสอบเรื่องความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงินแผ่นดินนั้น เป็นเรื่องนามธรรมและอาจมีทัศนคติและมุมมองในการใช้จ่ายเงินแผ่นดินของหน่วยรับตรวจแตกต่างจากความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ความที่บัญญัติไว้ในตอนท้ายของร่างมาตรา ๗๑ ความว่า “ทั้งนี้ ผู้ว่าการไม่มีอำนาจในการพิจารณาความเหมาะสมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินในเรื่องดังกล่าว” เป็นการบัญญัติถ้อยคำที่มีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นการบัญญัติเพื่อแก้ไขปัญหาในประเด็นการพิจารณาถึงความเหมาะสมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินของโครงการต่างๆ ที่เสนอให้สำนักงานงบประมาณพิจารณา และเมื่อสำนักงานงบประมาณพิจารณาอนุมัติเงินงบประมาณตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเสนอแล้ว ก็ย่อมต้องถือว่าเงินงบประมาณมีความเหมาะสมแล้ว โดยไม่ควรให้อำนาจแก่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินที่จะพิจารณาถึงความเหมาะสมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงิน และเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและความขัดแย้งระหว่างสำนักงานงบประมาณและสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเกิดขึ้น

นางสาวเกวลี มโนภินิเวศ อนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า การบัญญัติให้มีการตรวจสอบถึงประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินแผ่นดินนั้น จะมีการบัญญัติถึงความหมายของการตรวจเงินแผ่นดินให้มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบถึงประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินแผ่นดินเท่านั้น โดยเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับองค์กรที่ทำหน้าที่ในการตรวจเงินแผ่นดินของประเทศเยอรมนี และประเทศฝรั่งเศส แล้วเห็นว่า องค์กรการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจในการตรวจสอบถึงวิธีการในการใช้จ่ายเงินแผ่นดินว่าชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบหรือไม่เท่านั้น โดยไม่มีอำนาจในการตรวจสอบถึงความเหมาะสมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงิน ดังนั้น จึงเป็นเหตุที่มีการบัญญัติความในตอนท้ายของร่างมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง ไว้ในลักษณะเช่นเดียวกับองค์กรการตรวจเงินแผ่นดินของต่างประเทศ

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในการตรวจสอบถึงประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของการใช้จ่ายเงินแผ่นดินนั้น ควรบัญญัติถึงรายละเอียดและหลักเกณฑ์เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการตรวจสอบประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ว่าจะต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์อย่างไรบ้าง ดังนั้น เมื่อที่ประชุมพิจารณาถึงเรื่องหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบเรื่องประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ของการใช้จ่ายเงินจะย้อนกลับมาพิจารณาความตอนท้ายในวรรคหนึ่ง ของร่างมาตรา ๗๑ อีกครั้งหนึ่ง

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยรับตรวจ ให้ผู้ว่าการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบและแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด เกิดผลสัมฤทธิ์ และประสิทธิภาพหรือไม่ และให้จัดทำข้อเสนอแนะให้แก่หน่วยรับตรวจในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยรับตรวจ ทั้งนี้ ผู้ว่าการไม่มีอำนาจในการพิจารณาความเหมาะสมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินในเรื่องดังกล่าว

ในการตรวจตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงประเพณี วัฒนธรรม สังคม และความนิยมของท้องถิ่น รวมถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในด้านต่างๆ โดยให้รับฟังเหตุผลและความจำเป็นของหน่วยรับตรวจประกอบด้วย”

มาตรา ๗๒

“มาตรา ๗๒ การตรวจผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยรับตรวจ ต้องคำนึงถึงประเพณี วัฒนธรรม สังคม และความนิยมของท้องถิ่น รวมถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชน โดยให้รับฟังข้อคิดเห็นของหน่วยรับตรวจประกอบด้วย”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการเสนอตัดความในร่างมาตรา ๗๒ ออกทั้งมาตรา เนื่องจากได้นำหลักการดังกล่าวไปบัญญัติเพิ่มความเป็นวรรคสอง ของร่างมาตรา ๗๑ แล้ว

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติตัดร่างมาตรา ๗๒ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๗๓

“มาตรา ๗๓ ให้ผู้ว่าการตรวจสอบรายงานการเงินที่หน่วยงานของรัฐส่งให้ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณหรือตามที่ได้ตกลงกับกระทรวงการคลัง แล้วแจ้งผลการตรวจสอบไปยังหน่วยรับตรวจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๐ (๒)”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการสอบถามว่า ปัจจุบันร่างกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐประกาศใช้บังคับแล้วหรือไม่

นางสาวอัจฉนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ขณะนี้ร่างกฎหมายว่าด้วยการเงินการคลังของรัฐยังไม่ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมาย เนื่องจากอยู่ในขั้นตอนกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ ประกอบกับจะต้องพิจารณาถึงความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ด้วย ก่อนส่งร่างกฎหมายว่าด้วยการเงินการคลังของรัฐฉบับดังกล่าวให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

นายธิตีพันธ์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. กล่าวว่า การกำหนดระยะเวลาไว้ตายตัวหนึ่งร้อยแปดสิบวันให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินต้องตรวจสอบรายงานการเงินที่หน่วยงานของรัฐส่งให้และแจ้งผลการตรวจสอบไปยังหน่วยรับตรวจ โดยไม่มีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องส่งรายงานการเงินให้แก่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบภายในระยะเวลาเท่าใด จึงอาจเกิดกรณีที่หน่วยงานของรัฐส่งรายงานการเงินให้แก่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินล่าช้า ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกรตรวจสอบของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินที่ไม่สามารถตรวจสอบรายงานการเงินของหน่วยงานของรัฐเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

นางสาวอัจฉนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ร่างกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำรายงานการเงินให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นปีงบประมาณ ดังนั้น ในการตรวจสอบรายงานการเงินของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะมีระยะเวลาอีกหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะตรวจสอบและแจ้งผลการตรวจสอบไปยังหน่วยรับตรวจได้ทันตามกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๗๒

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบร่างมาตรา ๗๓ โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๔

“มาตรา ๗๔ การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินราชการลับ หรือเงินที่มีลักษณะคล้ายกับเงินราชการลับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด”

ประเด็นการพิจารณา

นางสาวอัสจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ความในร่างมาตรานี้ นำมาจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งจะมีหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินราชการลับต่างหาก

ประธานกรรมการสอบถามว่า มีการกำหนดหลักเกณฑ์หรือไม่ว่าคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน จะไม่ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินราชการลับจนทำให้การใช้จ่ายเงินราชการลับกลายเป็นการใช้งบประมาณที่เปิดเผย และเสนอแก้ไขร่างมาตรา ๗๔ เป็นดังนี้ “มาตรา ๗๔ การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินราชการลับ หรือเงินที่มีลักษณะคล้ายกับเงินราชการลับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด แต่หลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องไม่กำหนดในลักษณะที่ขัดต่อวัตถุประสงค์ ของการใช้จ่ายเงินราชการลับ”

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. สอบถามว่า ในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินราชการลับ เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบแล้วจะต้องเปิดเผยให้รัฐสภา หรือสาธารณชนทราบหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินราชการลับ เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบแล้ว ไม่ต้องเปิดเผยรายละเอียดให้สาธารณชนทราบเนื่องจากการใช้จ่ายเงินราชการลับ แต่จะเปิดเผยต่อสาธารณชนว่าได้มีการตรวจสอบการใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว และผลการตรวจสอบถูกต้องหรือไม่เท่านั้น

นางสาวอัสจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน กล่าวว่า ในการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี กำหนดว่าให้มีการเปิดเผยการใช้จ่ายเงินราชการลับได้ เว้นแต่คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่าควรมีการรักษาไว้เป็นความลับ หรือมีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผย

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขร่างมาตรา ๗๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๔ การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินราชการลับ หรือเงินที่มีลักษณะคล้ายกับเงินราชการลับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด แต่หลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องไม่กำหนดในลักษณะที่ขัดต่อวัตถุประสงค์ ของการใช้จ่ายเงินราชการลับ”

มาตรา ๗๕

“มาตรา ๗๕ ในการตรวจเงินแผ่นดิน ให้ผู้ว่าการและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบเงินและทรัพย์สินอื่น บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานในการใช้จ่ายและหลักฐานอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจและให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ให้ผู้รับตรวจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง มาให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบบัญชีทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นบรรดาที่หน่วยรับตรวจจัดทำขึ้นหรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

(๒) आयัด บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่มีอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจ

(๓) ให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับหน่วยรับตรวจเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

(๔) มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ คั้น ยัด หรืออายัด บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่น เกี่ยวกับหน่วยรับตรวจเท่าที่จำเป็นแก่การตรวจสอบ

(๕) มีหนังสือขอให้หน่วยรับตรวจดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

ให้ผู้ว่าการมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการสำนักงานเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

ประเด็นการพิจารณา

นางสาวนันทน์ธณภัส บางต่าย เลขานุการอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ชี้แจงว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. มีความเห็นว่า ในการเรียกขอข้อมูลส่วนบุคคลจากหน่วยรับตรวจ ต้องมีเหตุผลอันสมควร และจะกระทำได้เท่าที่จำเป็น โดยควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ชัดเจน

ประธานกรรมการสอบถามว่า ในบทนิยามได้แยกนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ออกจากกัน การแยกดังกล่าวมีความมุ่งหมายอย่างไร

นางสาวอัลจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า คำว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ส่วนคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ประธานกรรมการสอบถามว่า ร่างมาตราใดที่กำหนดให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดิน

นางสาวอัลจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ร่างมาตรา ๔๔ บัญญัติให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ “(๑๐) แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตาม (๑) (๒) (๕) (๖) (๗) และ (๘) หรือมอบหมายให้ข้าราชการ ลูกจ้าง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ รวมถึงรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว”

ประธานกรรมการกล่าวว่า การมอบหมายให้ลูกจ้างซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราวไปดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้อาจไม่เหมาะสม ดังนั้น เสนอเพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๔ ดังนี้ “ในการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบ ผู้ว่าการจะมอบหมายให้ลูกจ้างของสำนักงานเข้าร่วมตรวจสอบด้วยก็ได้ แต่ต้องมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานอยู่กำกับและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของลูกจ้าง” เพื่อให้การตรวจเงินแผ่นดินเป็นหน้าที่และอำนาจของเจ้าหน้าที่ที่เป็นข้าราชการ ในส่วนของลูกจ้างจะปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานได้เท่านั้น นอกจากนี้ อาจไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในร่างมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ประธานกรรมการสอบถามว่า ความใน (๔) ของร่างมาตรา นี้ มีที่มาอย่างไร

นางสาวอัสจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ในหมวด ๖ วินัยการเงินการคลัง กำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยและสั่งลงโทษทางปกครองกรณีมีการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ จึงกำหนดความใน (๔) เพื่อให้เป็นเครื่องมือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินในการเข้าไปตรวจสอบ

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความใน (๔) ควรตัดออกเพราะหากต้องเข้าไปในสถานที่ราชการ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินก็สามารถเข้าไปได้อยู่แล้ว ส่วนบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่น หากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินร้องขอแล้ว แต่หน่วยรับตรวจไม่ส่งมอบให้ ควรกำหนดให้มีบทลงโทษก็น่าจะเพียงพอแล้ว อีกทั้งการคงความใน (๔) ไว้ อาจเป็นการลิดรอนเสรีภาพของบุคคลอื่นได้

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. สอบถามว่า ควรกำหนดหรือไม่ว่าในการไปขอตรวจค้น หรือขอบัญชี ทะเบียน เอกสาร เจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ควรต้องแสดงตนว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจริง

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า ควรกำหนดหน้าที่และอำนาจของเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับระดับชั้น ว่าระดับใดควรมีหน้าที่และอำนาจมากน้อยเพียงใด

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง เป็นดังนี้ “ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่อำนาจตามวรรคหนึ่ง ผู้ว่าการมีอำนาจมอบให้เจ้าหน้าที่ใช้ได้ทั้งหมดหรือบางส่วน โดยคำนึงถึงสถานะของเจ้าหน้าที่ในแต่ละระดับ”

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ สอบถามว่า หากไม่ปฏิบัติตาม (๑) และ (๓) มีโทษอย่างไร

นางสาวอัสจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า หากไม่ปฏิบัติตาม (๑) และ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามร่างมาตรา ๙๑

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. สอบถามว่า ในการเข้าไปตรวจสอบหน่วยรับตรวจ ได้มีการกำหนดให้เจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต้องพุดจาสุขภาพพยายามทำความเข้าใจและให้คำแนะนำแก่หน่วยรับตรวจหรือไม่

นางสาวอัสจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ในร่างมาตรา ๓๐/๓ (๒) หลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดิน อย่างน้อยต้องประกอบด้วย “(๒) ความเคร่งครัดในจริยธรรมแห่งวิชาชีพในการตรวจเงินแผ่นดิน”

ประธานกรรมการกล่าวว่า ควรกำหนดเรื่องการตรวจรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ด้วย โดยเขียนในลักษณะว่า ในการตรวจสอบรัฐวิสาหกิจที่ประกอบธุรกิจในระดับสากลจะต้องมีการตรวจสอบโดยคำนึงถึงมาตรฐานสากลด้วย

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. เสนอตัดความว่า “คำนึงถึงความคุ้มค่า” ในร่างมาตรา ๑๑ วรรคสอง ออก เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติ ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๕ ในการตรวจเงินแผ่นดินสอบ ให้ผู้ว่าการและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบเงินและทรัพย์สินอื่น บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานในการใช้จ่ายและหลักฐานอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจและให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ให้ผู้รับตรวจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง มาให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นบรรดาที่หน่วยรับตรวจจัดทำขึ้นหรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบบทพิพากษาของศาลชั้นต้นหรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบบทพิพากษาของศาลชั้นต้นหรือมีไว้ในครอบครอง

(๒) อายัด บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่มีอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยรับตรวจ

(๓) ให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับหน่วยรับตรวจเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

(๔) มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระราชพิธีขึ้นและพระราชพิธีดัตหรือในระหว่างที่พระราชพิธีขึ้นและพระราชพิธีดัต ด่าน ชีต หรืออชัต บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่น ที่เกี่ยวกับหน่วยรับตรวจเท่าที่จำเป็นแก่การตรวจสอบ

(๕) มีหนังสือขอให้หน่วยรับตรวจดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

ให้ผู้ว่าราชการยี่อำนาจแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติพระราชพิธีขึ้นและพระราชพิธีดัต อำนาจตามวรรคหนึ่ง ผู้ว่าการมีอำนาจมอบให้เจ้าหน้าที่ใช้ได้ทั้งหมดหรือบางส่วน โดยคำนึงถึงสถานะของเจ้าหน้าที่ในแต่ละระดับ”

๒. เพิ่มความเป็นวรรคสอง ของร่างมาตรา ๔๔ ดังนี้

“ในการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบ ผู้ว่าจะมอบหมายให้ลูกจ้างของสำนักงานเข้าร่วมตรวจสอบด้วยก็ได้ แต่ต้องมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานอยู่กำกับและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของลูกจ้าง”

๓. ตัดนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในร่างมาตรา ๔ ออกทั้งหมด

๔. แก้ไขร่างมาตรา ๑๑ วรรคสอง เป็นดังนี้

“การตรวจสอบต้องตั้งสิ่งตีพิมพ์ด้วย ความสงบเรียบร้อย ความไว้วางใจของสาธารณชน การดำเนินงานโดยสุจริต ผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยรับตรวจ และการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่การเงินการคลังของรัฐด้วย”

มาตรา ๗๖

“มาตรา ๗๖ บรรดาบัญชี เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับการตรวจสอบ ถ้าเป็นภาษาต่างประเทศ เจ้าหน้าที่อาจขอให้หน่วยรับตรวจจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามที่เห็นสมควรก็ได้”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า หากเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินขอให้หน่วยรับตรวจจัดการแปลภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย จะทำให้ต้องใช้ระยะเวลาในการตรวจสอบมากขึ้น และทำให้

หน่วยรับตรวจมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเข้าใจหรือสามารถแปลเป็นภาษาไทยในเบื้องต้นได้ ก็ควรให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จึงเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๖ เป็นดังนี้ “มาตรา ๗๖ บรรดาบัญชี เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับการตรวจสอบ ถ้าเป็นภาษาต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่สวสไม่อาจเข้าใจได้จะขอให้หน่วยรับตรวจจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามที่เห็นสมควรก็ได้”

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง สอบถามว่า ในการแปลเอกสารดังกล่าว ควรต้องมีการรับรองการแปลเอกสารว่าถูกต้องหรือไม่ จากหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือ เช่น กระทรวงการต่างประเทศ หรือไม่

นายนครชิต สิงหเสนี โฆษกกรรมการ กล่าวว่า กระทรวงการต่างประเทศไม่มีหน้าที่และอำนาจในการรับรองเอกสารว่าแปลได้ถูกต้องหรือไม่

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๖ บรรดาบัญชี เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับการตรวจสอบ ถ้าเป็นภาษาต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่สวสไม่อาจเข้าใจได้จะขอให้หน่วยรับตรวจจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามที่เห็นสมควรก็ได้”

หมวด ๖ วินัยการเงินการคลัง

“หมวด ๖

วินัยการเงินการคลัง”

ประเด็นการพิจารณา

- ไม่มี -

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบชื่อหมวด ๖ วินัยการเงินการคลัง โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๘

“มาตรา ๗๘ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยและสั่งลงโทษทางปกครองกรณีมีการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยและการสั่งลงโทษทางปกครอง การกำหนดโทษทางปกครอง และการบังคับโทษทางปกครอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินควรมีหน้าที่ตรวจสอบหน่วยรับตรวจในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐได้ แต่ไม่ควรเข้าไปตรวจสอบการใช้ดุลพินิจในการกำหนดนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้ มอบหมายให้คณะกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาตรวจสอบว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีร่างมาตราใดที่อาจมีผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบายของรัฐบาล เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาว่าควรกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐอย่างไร

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ สอบถามว่า การลงโทษทางปกครองนั้นเป็นการลงโทษ
ในลักษณะใด

ประธานกรรมการกล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ยังไม่ได้กำหนด
บทลงโทษทางปกครองที่ชัดเจน

นางสาวอัลจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ปัจจุบันคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจลงโทษทางปกครองที่เป็น
โทษปรับเท่านั้น อย่างไรก็ตาม อาจกำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจลงโทษทางปกครอง
ในลักษณะอื่นได้ เช่น การห้ามไปดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวกับการเงินการคลัง เป็นต้น

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า การลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญานั้น ศาลอาจ
พิพากษาลงโทษจำเลยโดยให้รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษได้ จึงควรนำมาปรับใช้กับการลงโทษ
ทางปกครองด้วย

ประธานกรรมการกล่าวว่า ให้คงความตามร่างมาตรานี้ไว้ก่อน และให้คณะอนุกรรมการยกร่าง
กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับบทลงโทษทางปกครอง
ในแต่ละประเภทเพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาว่าควรกำหนดบทลงโทษทางปกครอง
ให้เหมาะสมกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐอย่างไร

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบร่างมาตรา ๗๘ โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๙

“มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจพบว่าการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลัง
ของรัฐ ซึ่งมีใช้กรณีตามมาตรา ๖๙/๑ และหน่วยรับตรวจไม่ดำเนินการแก้ไขโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
ให้ผู้ว่าการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยสั่งลงโทษทางปกครองกรณีมีการกระทำผิดกฎหมาย
ว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำว่า “ผู้ว่าการ” เนื่องจากในทางปฏิบัติผู้ว่าการ
ตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้เป็นผู้ตรวจสอบด้วยตนเองแต่จะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงิน
แผ่นดินไปตรวจสอบการกระทำความผิด จึงเสนอแก้ไขความในร่างมาตรา ๗๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจพบว่าการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลัง
ของรัฐ ซึ่งมีใช้กรณีตามมาตรา ๖๙/๑ และหน่วยรับตรวจไม่ดำเนินการแก้ไขโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
ให้ผู้ว่าการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยสั่งลงโทษทางปกครองกรณีมีการกระทำผิดกฎหมาย
ว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ”

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ผู้ว่าการตรวจพบว่าการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลัง
ของรัฐ ซึ่งมีใช้กรณีตามมาตรา ๖๙/๑ และหน่วยรับตรวจไม่ดำเนินการแก้ไขโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
ให้ผู้ว่าการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยสั่งลงโทษทางปกครองกรณีมีการกระทำผิดกฎหมาย
ว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ”

มาตรา ๘๐

“มาตรา ๘๐ ในการพิจารณาวินิจฉัยสั่งลงโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการสำนักงานคนหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน เพื่อทำหน้าที่ทำสำนวน รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานและเสนอความเห็นโดยอิสระแก่คณะกรรมการ

ในการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนมีอำนาจแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ถูกกล่าวหา เจ้าหน้าที่ของหน่วยรับตรวจ ผู้รับตรวจ ผู้เชี่ยวชาญ พยานหรือบุคคลใด เพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นตามประเด็นที่กำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนต้องให้ผู้ถูกกล่าวหา มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้จัดทำสำนวนพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการทำสำนวน การรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน และการเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการสอบถามว่า ความในร่างมาตรา ๘๐ มีที่มาอย่างไร

นางสาวอัสจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ความในร่างมาตรา ๘๐ นำมาจากระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความในร่างมาตรา ๘๐ จะทำให้ส่วนราชการต้องใช้งบประมาณและเจ้าหน้าที่จำนวนมากในการดำเนินการตามร่างมาตรานี้ ซึ่งในทางปฏิบัตินั้น เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจพบว่ามีหน่วยรับตรวจใดดำเนินการไม่ถูกต้อง จะแจ้งให้หน่วยรับตรวจนั้นดำเนินการแก้ไข โดยหน่วยรับตรวจอาจไม่ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินก็ได้หากมีเหตุผลอันสมควรและสามารถโต้แย้งมายังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังคงยืนยันให้หน่วยรับตรวจดำเนินการ จะต้องเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาวินิจฉัย โดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินควรพิจารณาจากสำนวนการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและข้อโต้แย้งจากหน่วยรับตรวจเป็นหลัก โดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งบุคคลใดขึ้นมาตรวจสอบ เนื่องจากเป็นการสร้างขั้นตอนในการพิจารณาโดยไม่จำเป็น

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า ผู้ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน โดยไม่ถูกต้องอาจได้รับโทษทางวินัยและโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งการกำหนดให้ผู้ที่กระทำความผิดต้องได้รับโทษทางปกครองด้วยอาจเป็นการกำหนดบทลงโทษที่ซ้ำซ้อนกับโทษทางวินัยและโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

ประธานกรรมการกล่าวว่า การดำเนินการที่ไม่ถูกต้องในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อาจไม่ใช่การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา เช่น กรณีที่หน่วยรับตรวจดำเนินการโดยไม่มีกฎหมายรองรับแต่เป็นการดำเนินการตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

นางสาวอัสจนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ในการพิจารณาร่างกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ผู้แทนจาก

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีความเห็นว่าผู้ที่กระทำความผิดซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ที่ดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับการเงินการคลังควรได้รับโทษทางวินัย โทษตามประมวลกฎหมายอาญาและโทษทางปกครองด้วย

ประธานกรรมการกล่าวว่า การลงโทษทางปกครองควรนำมาใช้กับการกระทำความผิดซึ่งมิใช่การกระทำความผิดทางวินัยหรือการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากผู้ที่กระทำความผิดทางวินัยหรือกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาควรได้รับโทษทางวินัยหรือโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

นางสาวอัจฉนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเคยให้ความเห็นว่า โทษทางอาญาจะต้องผ่านกระบวนการสอบสวนและการพิจารณาคดีของศาลเป็นระยะเวลาอันนานก่อนที่จะศาลจะมีคำพิพากษาว่ากระทำความผิด จึงควรกำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจในการลงโทษปรับทางปกครองได้ก่อนที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

ประธานกรรมการกล่าวว่า การกำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองก่อนที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับโทษตามประมวลกฎหมายอาญานั้น อาจไม่เหมาะสมเนื่องจากศาลอาจมีคำพิพากษาว่าผู้กระทำความผิดคนดังกล่าวไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาก็ได้

นางสาวเกวสี มโนภินิเวศ อนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า คณะตุลาการรัฐธรรมนูญของประเทศฝรั่งเศสเคยมีคำวินิจฉัยว่าการลงโทษผู้กระทำความผิดให้ได้รับโทษทางวินัย โทษทางอาญาและโทษทางปกครองในความผิดเดียวกันไม่ถือว่าเป็นการลงโทษซ้ำซ้อน

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในประเทศฝรั่งเศส โทษทางวินัยเป็นส่วนหนึ่งของโทษทางปกครอง จึงไม่ทำให้การลงโทษทางปกครองและการลงโทษทางวินัยซ้ำซ้อน ซึ่งแตกต่างกับประเทศไทยที่แยกเรื่องการลงโทษทางวินัยและการลงโทษทางปกครองออกจากกัน ส่วนการกำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจลงโทษทางปกครองได้ อาจเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินนำไปเป็นเครื่องมือในการข่มขู่หรือต่อรองกับหน่วยรับตรวจก็เป็นได้

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า กระบวนการที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๘๐ อาจไม่เหมาะสม เนื่องจากเป็นการใช้รูปแบบที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นทั้งผู้กล่าวหา ผู้สอบสวน และเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยเองทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันไม่มีองค์กรใดที่ใช้รูปแบบการตรวจสอบในลักษณะเช่นนี้แล้ว

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๘๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๐ ในการพิจารณาวินิจฉัยสั่งลงโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการสำนักงานหนึ่งเป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบสอบสวน เพื่อทำหน้าที่สอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานและเสนอความเห็นโดยอิสระแก่คณะกรรมาธิการต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแสดงหลักฐานและนำมาประกอบการพิจารณาร่วมกับรายงานของผู้ว่าการ

ในทศวรรษรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าผู้รับผิดชอบสอบสวนมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือไปยังผู้ตกสอบสวน หัวหน้าของหน่วยรับตรวจ ผู้รับตรวจ ผู้เชี่ยวชาญ พยานหรือบุคคลใด เพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ตรวจเห็นตามประเด็นที่ตนหนด

ในคราวที่เห็นการตรวจราชการหนึ่งและบรรดาสอง เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่วนหนึ่งให้ผู้ถูก
ทศวรรษมีข้อตกลงที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงของข้อเท็จจริงและมิใช่ข้อตกลงได้ได้แต่ยังและแสดงพยานหลักฐาน
ของตน

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่วนหนึ่งได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
ครบถ้วนแล้ว ให้จัดทำสำนวนพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อประโยชน์ของ
ของคณะกรรมการต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการที่ขอตั้งทนายที่สำนวน ทนายรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
และทนายเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ สอบถามว่า เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการตาม
ความในร่างมาตรา ๘๐ ที่มีการแก้ไข จะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป

ประธานกรรมการกล่าวว่า เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการกำหนดบทลงโทษทางปกครอง
ที่เหมาะสมกับการกระทำความผิดในการใช้จ่ายเงินแผ่นดินเสร็จสิ้นแล้ว จะพิจารณาปรับปรุงเนื้อหาของ
ร่างมาตรานี้ในภายหลัง

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๘๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๐ ในการพิจารณาวินิจฉัยสั่งลงโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการ
ส่วนที่งานหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่วนหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ที่สำนวน รวบรวมข้อเท็จจริงและ
พยานหลักฐานและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการต้องให้ออกให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแสดง
หลักฐานและนำมาประกอบการพิจารณาร่วมกับรายงานของผู้ว่าการ

ในทนายรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่วนหนึ่ง
ส่วนหนึ่งซึ่งเป็นหนังสือไปยังผู้ถูกทศวรรษ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ผู้รับทราบ ผู้เกี่ยวข้อง พยาน
หรือบุคคลใด เพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นต่อคณะกรรมการที่ตนเห็น

ในคราวที่เห็นการตรวจราชการหนึ่งและบรรดาสอง เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่วนหนึ่งให้ผู้ถูก
ทศวรรษมีข้อตกลงที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงของข้อเท็จจริงและมิใช่ข้อตกลงได้ได้แต่ยังและแสดงพยานหลักฐาน
ของตน

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่วนหนึ่งได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
ครบถ้วนแล้ว ให้จัดทำสำนวนพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อประโยชน์ของ
ของคณะกรรมการต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการที่ขอตั้งทนายที่สำนวน ทนายรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
และทนายเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๘๑

“มาตรา ๘๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนและความเห็นตามมาตรา ๘๐ แล้วให้คณะกรรมการ
ประชุมเพื่อวินิจฉัยเกี่ยวกับการสั่งลงโทษทางปกครอง

คำวินิจฉัยต้องทำเป็นหนังสือแจ้งไปยังผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งอย่างน้อยต้องระบุข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย
คำวินิจฉัยในประเด็นความผิด และเหตุผลแห่งคำวินิจฉัย และคำสั่งลงโทษทางปกครอง

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ถูกสั่งลงโทษทางปกครองตามวรรคหนึ่ง อาจอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างมาตรา ๘๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับคำสั่งลงโทษทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่
ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่ ๘๑ แล้วให้
คณะกรรมการประชุมเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษทางปกครองจากผู้ถูกสั่งลงโทษทางปกครองตาม
วรรคหนึ่ง อาจอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

คำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดของทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่
ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่

ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่
ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่

ผู้ถูกสั่งลงโทษทางปกครองตามวรรคหนึ่ง อาจอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง”

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. สอบถามว่า
เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีคำสั่งลงโทษทางปกครองแล้ว จะถือว่าสิทธิการดำเนินคดีอาญากับ
ผู้กระทำความผิดระงับไปหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีคำสั่งลงโทษทางปกครองแล้ว
จะไม่ทำให้สิทธิการดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดต้องระงับไป และในทางปฏิบัตินั้น สำนักงาน
การตรวจเงินแผ่นดินจะแจ้งให้รัฐมนตรีที่กำกับดูแลสั่งการให้หน่วยรับตรวจดำเนินการให้ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้
การลงโทษทางปกครองเกิดขึ้นได้ยาก

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงิน
การคลังของรัฐ เพื่อให้สามารถเข้าไปตรวจสอบกรณีคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีดำเนินโครงการขนาดใหญ่
ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศได้ แต่เนื้อหาที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ กลับมุ่งเน้นให้มีการตรวจสอบและลงโทษเฉพาะข้าราชการเท่านั้น

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในร่างกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ควรกำหนดให้มีกลไก
ในการเข้าไปตรวจสอบคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ดำเนินโครงการขนาดใหญ่ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย
ต่อประเทศด้วย

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๘๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับคำสั่งลงโทษทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่
ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่ ๘๑ แล้วให้
คณะกรรมการประชุมเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษทางปกครองจากผู้ถูกสั่งลงโทษทางปกครองตาม
วรรคหนึ่ง อาจอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

คำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดของทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่
ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่ทัณฑ์ข่มขู่หรือทัณฑ์ข่มขู่

หลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาโทษของตม.ตราพระราชกำหนดพระราชบทหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
ที่ตราพระราชบทกำหนด

ผู้ถูกตั้งโทษทางปกครองตม.ตราพระราชบทหนึ่ง ขอสอบอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง”

มาตรา ๘๒

“มาตรา ๘๒ การดำเนินการเกี่ยวกับความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐระงับลงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐได้ถึงแก่ความตาย

(๒) ดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่กระทำความผิด”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ให้คงความตามร่างมาตรา ๘๒ ไว้ก่อน หากคณะกรรมการพิจารณาเรื่อง
การกำหนดบทลงโทษทางปกครองชัดเจนแล้ว สามารถปรับปรุงความในร่างมาตรา ๘๒ ในภายหลังได้

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบร่างมาตรา ๘๒ โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๓

“มาตรา ๘๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวินัยการเงินการคลังของรัฐ
ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามที่บัญญัติ
ไว้ในหมวดนี้

ในการพิจารณาโทษปรับทางปกครอง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่
กระทำความผิด ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น ระดับตำแหน่งของผู้กระทำความผิด และโทษ
ที่อาจได้รับตามกฎหมายอื่นด้วย”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความในร่างมาตรา ๘๓ อาจทำให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงิน
แผ่นดินมุ่งเน้นการตรวจสอบการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวินัยการเงินการคลังของรัฐเท่านั้น
ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินควรเข้าไปตรวจสอบการใช้จ่ายเงินแผ่นดินในทุกกรณี เพื่อตรวจสอบว่า
หน่วยรับตรวจดำเนินการใช้จ่ายเงินแผ่นดินถูกต้องหรือไม่

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง สอบถามว่า ความในวรรคหนึ่ง ความว่า
“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่ารวมถึงนักการเมืองด้วยหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความในวรรคหนึ่ง ความว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่ารวมถึง
นักการเมือง แต่นักการเมืองจะมีหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐในบาง
เรื่องเท่านั้น

นางสาวอัจฉนา พึ่งเย็น ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การตรวจเงินแผ่นดิน ชี้แจงว่า ร่างกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ กำหนดให้คณะรัฐมนตรี
มีหน้าที่ต้องรักษาวินัยการเงินการคลังในกิจการที่เกี่ยวกับเงินแผ่นดินอย่างเคร่งครัดในการพิจารณาเรื่อง
เกี่ยวกับนโยบายการคลัง การจัดท่างบประมาณ การจัดหารายได้ การใช้จ่าย การบริหารการเงินการคลัง
และการก่อหนี้ โดยคณะรัฐมนตรีจะต้องพิจารณาประโยชน์ที่รัฐหรือประชาชนพึงได้รับ ความคุ้มค่าและ

ภาระการเงินการคลังที่จะเกิดขึ้นแก่รัฐ รวมถึงความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่การเงินการคลังของรัฐอย่างรอบคอบด้วย

ประธานกรรมการกล่าวว่า ร่างกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ควรกำหนดกระบวนการที่ชัดเจนเพื่อให้คณะรัฐมนตรีต้องรักษาวินัยการเงินการคลัง และในการดำเนินโครงการของรัฐบาล ควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการความเสี่ยงในระหว่างการดำเนินโครงการด้วยเพื่อให้รัฐบาลมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจในระหว่างการดำเนินโครงการได้ แต่การบริหารความเสี่ยงในการดำเนินโครงการจะต้องไม่มีลักษณะที่เป็นการสร้างขึ้นตอนโดยไม่จำเป็นด้วย ทั้งนี้ เสนอให้รอการพิจารณา ร่างมาตรา ๘๓ และมอบหมายให้คณะอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบเนื้อหาในบทเฉพาะกาลในส่วนการสรรหากรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เนื่องจากจะต้องกำหนดกระบวนการสรรหาให้สอดคล้องกับคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรอการพิจารณาร่างมาตรา ๘๓

จากนั้น นายเอียรชัย ณ นคร กรรมการ ในฐานะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. รายงานต่อที่ประชุมว่า คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. อยู่ระหว่างการพิจารณาเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาในประเด็นว่าควรกำหนดให้ประธานวุฒิสภามีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการสรรหาผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการแผ่นดินหรือไม่ เช่น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลาออกจากตำแหน่งทางการเมืองของผู้เข้ารับการสรรหา เป็นต้น ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญยังไม่ได้ข้อยุติในประเด็นนี้

ประธานกรรมการกล่าวว่า การตรวจสอบเรื่องการลาออกจากตำแหน่งทางการเมืองของผู้เข้ารับการสรรหา จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นว่า ในขณะที่มีการสรรหา ผู้เข้ารับการสรรหา ลาออกจากตำแหน่งจริงหรือไม่ โดยศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยว่าการประกาศลาออกทางหนังสือพิมพ์มีผลเป็นการลาออกจากตำแหน่งเช่นกัน ผู้เข้ารับการสรรหาจึงสามารถใช้วิธีการประกาศทางหนังสือพิมพ์เพื่อยืนยันการลาออกจากตำแหน่งของตนเองได้

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

๔.๑ นายจรูญ สิงห์เสนี โฆษกกรรมการ กล่าวว่า หนังสือกราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ยังมีส่วนที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อน จึงขอให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้อง

๔.๒ ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญครั้งต่อไปในวันจันทร์ ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เมื่อประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมและ
กล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๔๐ นาฬิกา

นายเผ่าพันธุ์ นวลสง

นิติกรชำนาญการ

นางสาวอัจฉรา สอนสมุทร

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นายสกนธ์ พรหมบุญตา

นิติกรชำนาญการ

ผู้จัดบันทึกการประชุม

นางสาวจินดารักษ์ แสงกาญจนวนิช

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักกรรมวิธีการ ๒

ผู้ตรวจทาน

เอกพล ยุทธนากรชัย/พิมพ์